

Europaudvalget

FOLKETINGET

OFFENTLIGT REFERAT

AF 39. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 8. juli 2011

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Flemming Møller (V),
Pia Adelsteen (DF), Ole Vagn Christensen (S), Jonas
Dahl (SF), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Fødevareminister Henrik Høegh

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3108 (landbrug og fiskeri) den 19. juli 2011

Fødevareministeren: Jeg forelægger punkt 5 om kvalitetspakken til forhandlingsoplæg. De resterende punkter er til orientering.

1. Formandskabets arbejdsprogram for andet halvår af 2011

Præsentation ved Kommissionen

Rådsmøde 3108 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Fødevareministeren: Det polske formandskab vil præsentere sit arbejdsprogram. De væsentligste emner er reformerne af fiskeripolitikken og landbrugspolitikken. Derudover vil jeg henvise til beskrivelsen i samlenotatet.

2. Fiskeripolitik

- a) **Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om reformen af den fælles fiskeripolitik**
KOM [2011] 0417
- b) **Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om afrapporteringsforpligtelser i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik**
KOM [2011] 0418
- c) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik**
KOM [2011] 0425
- d) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter, og**
KOM [2011] 0416
- e) **Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – ekstern dimension af den fælles fiskeripolitik**
– *Præsentation ved Kommissionen*
KOM [2011] 0424
Rådsmøde 3108 – bilag 1 (sammenfatning side 6)
KOM (2011) 0417 – bilag 1 (henvendelse af 7/7-11 fra Greenpeace)
KOM (2009) 0163 – bilag 2 (grundnotat af 18/5-09)
KOM (2009) 0163 – bilag 5 (regeringens høringssvar af 23/12-09)
KOM (2009) 0163 – bilag 6 (udtalelse fra Europaudvalget og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af 21/12-09)
KOM (2009) 0163 – bilag 7 (svar fra Kommissionen vedr. udtalelsen af 15/3-10)
EUU alm. del (08) – bilag 99 (Fødevareministeriets rapport af 3/10-08 om en ny europæisk fiskeripolitik)
Udvalgsmødereferater:
EUU alm. del (09) – bilag 484 (side 1422 senest behandlet i EUU 18/6-10)
EUU alm. del (09) – bilag 402 (side 925, behandlet i EUU 16/4-10)
EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1272, behandlet i EUU 20/5-09)

Fødevarerministeren: Kommissionen forventes på rådsmødet at præsentere reformpakken om den fælles fiskeripolitik. Reformpakken er ikke fremlagt af Kommissionen endnu. Den forventes at bestå af følgende hoveddokumenter:

1. En overordnet meddelelse om fremtidens fiskeripolitik.
2. Rapport om gennemførelsen af den nuværende grundforordning for den fælles fiskeripolitik.
3. Forslag om en ny grundforordning.
4. Forslag om en ny markedsordning.
5. Meddelelse om den eksterne dimension.

Derudover kommer der senere i 2011 et forslag om finansieringen af den fælles fiskeripolitik, der erstatter blandt andet den eksisterende fiskerifond.

Det er en meget omfattende reformpakke, og jeg vil forsøge at fremhæve nogle af de forventede hovedelementer.

Bæredygtighed vil være omdrejningspunktet i reformpakken. Der vil være fokus på anvendelse af en økosystembaseret tilgang i forvaltningen af fiskeriet, og fiskeripolitikens mål skal bidrage til at opnå god miljøtilstand i overensstemmelse med havstrategidirektivets mål.

I forhold til forslag om en ny grundforordning for den fælles fiskeripolitik er fokus på at fjerne udsmid. Det sker primært ved at indføre et landingskrav kombineret med fuld dokumentation i form af kameraovervågning.

Derudover forventes Kommissionen at foreslå, at medlemsstaterne skal etablere et system med omsættelige fiskekvoter i de enkelte medlemsstater senest den 31. december 2013.

Overordnede mål og principper skal naturligvis fortsat vedtages centralt i EU, men Kommissionen lægger op til, at medlemsstaterne kan bemyndiges til at implementere de mere detaljerede gennemførelsesbestemmelser i et regionalt samarbejde for eksempel for flerårige planer.

I forhold til en ny markedsordning ønsker Kommissionen, at der skal ske en opgradering af markedsinitiativer til støtte af bæredygtig produktionspraksis. Det kan for eksempel være i form af certificeringsordninger. Kommissionen lægger desuden op til at fjerne muligheden for udtag af fisk.

I forhold til den eksterne dimension lægger Kommissionen op til, at der efter reformen skal udvikles en ny generation af bæredygtige fiskeriaftaler. Derudover skal EU i de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer være med til at sikre et mere bæredygtigt fiskeri. Det skal blandt andet også ske ved at bekæmpe ulovligt fiskeri. Det er det, vi bl.a. kontrollerer med IUU-ordningen.

Vi har allerede fastlagt en overordnet dansk holdning med Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011. Generelt set arbejder vi for at sikre et bæredygtigt fiskeri blandt andet gennem integrering af fiskeripolitikken i en bred havpolitisk sammenhæng, baseret på en økosystemtilgang. Herunder gennemførelse af havstrategidirektivets og biodiversitetskonventionens mål, fjernelse af udsmid samt introduktion af fangstkvoteforvaltning.

Det er endvidere vigtigt i dette arbejde, at reglerne bliver så enkle og omkostningseffektive som muligt.

Markedsordningen skal reformeres grundlæggende, således at den finansielle støtte flyttes fra direkte prisintervention til foranstaltninger, der støtter fiskevareneres og sektorens konkurrenceevne med fokus på bæredygtigt fiskeri.

I relation til den eksterne dimension arbejder regeringen for principperne, der blev fremlagt på mødet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevareudvalg den 12. januar 2011.

På nuværende tidspunkt har Kommissionen ikke fremlagt deres forslag, men umiddelbart vil jeg på en lang række punkter sige, at Kommissionen ligger meget tæt op af de danske ideer særligt i forhold til fangstkvoter og i forhold til at fjerne udsmid. Det er overordentligt positivt. Der vil efterfølgende blive oversendt et grundnotat, der beskriver Kommissionens forslag. Det er en sag, som vi vil vende tilbage til også under dansk formandskab.

Per Clausen syntes, udspillet fra Kommissionen indeholder en række gode og fornuftige overvejelser og forslag. Det indeholder – muligvis inspireret af Danmark – også et enkelt uheldigt element, nemlig at man skal indføre omsættelige kvoter i hele EU. Han spurgte ironisk, om det er de positive erfaringer, vi har i Danmark med hensyn til konsekvenserne for kystfiskeriet eller for miljøet eller energiforbruget, som gør, at man vil udbrede ordningen til hele EU, således at man får en fiskerflåde med færre fartøjer, der sejler længere. Han forstod, at fødevareministeren mente, at det, man har vedtaget i Danmark, er godt og rigtigt i Danmark, men derfor kunne det godt være, der var lande i Europa, hvor det ikke var fornuftigt. Han syntes, det var en rigtig dårlig idé.

Pia Adelsteen kunne se, at Danmarks Fiskeriforening skriver, at der skal være national kompetence med hensyn til omsættelige fiskekvoter, eller at det, hvis det skal overlades til EU, i hvert fald skal gøres mindst muligt bureaukratisk. Hun ville henholde sig til det første.

Ole Vagn Christensen mente, det var rigtigt, at man bevarede national kompetence inden for de centralt udstukne rammer.

Med hensyn til udsmidsproblemer ved vi fra den norske debat, at det ikke er en enkel sag at styre udsmidet. Han mente, man skulle gøre brug af det, der ellers ikke ville blive brugt i fødekæden. Han pointerede, at han ikke talte for, at der skal være udsmid, men hvis man kan gøre noget, som er til gavn for fødekæden, og som ikke er miljøbelastende ved at man skal bruge brændstof til at transportere store mængder fisk over lange afstande for at bringe dem i land, ville det være godt.

Han ville gerne høre, hvilke konsekvenser det ville have, hvis man fik omsættelige kvoter på EU-plan, herunder om udlandet så lige pludselig kunne opkøbe vore ressourcer.

Jonas Dahl håbede, fødevareministeren ville slå et slag for bæredygtigheden, idet det vil få store konsekvenser, hvis man ikke sikrer et bæredygtigt fiskeri.

Fødevareministeren svarede Per Clausen, at vi ønsker, at omsættelige kvoter skal være frivillige. Vi betragter den danske model med omsættelige kvoter som en mulighed for at lave de kapacitetstilpasninger i den danske fiskeriflåde, som i høj grad mangler i en lang række af de andre europæiske lande. Det må være op til det enkelte land at lave sin egen model for, hvor mange fisk man vil reservere til kystfiskeri. Fødevareministeren pegede på, at vi er nået langt med den brændstofpakke, vi har arbejdet med for dansk fiskeri. I anledning af Pia Adelsteens bemærkninger pointerede fødevareministeren, at Danmarks Fiskeriforening siger, den ikke håber, at EU stiller en masse hindringer op for, at der bliver omsættelige kvoter nationalt, men der skal være tale om nationale ordninger.

Med hensyn til discard sagde fødevareministeren til Ole Vagn Christensen, at han forestillede sig, at man starter med at indføre et discardforbud for kvoterede arter. I øvrigt pegede han på, at Greenpeace siger, at fiskerne nærmest skal tvinges til udsmid af fisk, som endnu kan være i live, så der skal være undtagelser fra discardforbudet.

Der skal være tale om nationale omsættelige kvoter. Man begynder ikke at tale om handel over landegrænser med sådanne kvoter.

Fødevareministeren var enig med Jonas Dahl i, at vi skal sikre bæredygtigheden. En af de pinde, vi er enige i, drejer sig om, at man skal have nogle bestandsvurderinger, som sikrer, at de kvoter, man handler med, kan fiskes efter bæredygtige principper.

Per Clausen syntes, det var positivt, at man på et område flyttede kompetence fra EU til nationalstaten. Det virker mærkeligt, at man vil indføre en EU-regel om, at man skal have omsættelige kvoter. Det syntes han var rigtigt godt, at den danske regering var imod.

Ole Vagn Christensen syntes, der var megen fornuft i at lægge op til kameraovervågning i forbindelse med fiskeripolitikken, men han mente, der var nogle uhensigtsmæssigheder i kontrolforordningen. Han slog til lyd for, at hvis fiskerne fik kameraovervågning, kunne man godt lave nogle administrative lempelser hvad angår andre bestemmelser og undgå noget bureaukrati.

Fødevareministeren bekræftede, at vi ser en række muligheder i kameraovervågning i forbindelse med den nye kontrolforordning, således at der bliver større frihed for den enkelte fisker, når han dokumenterer alt, hvad han foretager sig. Vi har også satellitovervågning, og måske skal man også se på, hvilke redskaber fiskeren bruger.

3. Kommissionens grøn bog om informationskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter: En strategi for europæisk merværdi i at fremme smagen af Europa

– *Præsentation ved Kommissionen*

Rådsmøde 3108 – bilag 1 (samlenotat side 18)

Fødevarerministeren: Kommissionen forventes på rådsmødet at præsentere en grøn bog om oplysningskampagner og salgsfremme for landbrugsprodukter. Det er et oplæg til en bred drøftelse af, hvilke instrumenter der er brug for i fremtiden.

Grundlæggende mener vi fra dansk side, at salgsfremme bør finansieres af virksomhederne selv. Efter min mening bør EU's fremtidige informationskampagner og salgsfremme fokuseres på information om EU's standarder for kvalitet, fødevareresikkerhed, økologi og dyrevelfærd, da disse udgør en vigtig konkurrenceparameter i forhold til tredjelande. Generelt bør ordningen målrettes forbrugerinformation.

Grøn bogen forventes fulgt op af en meddelelse fra Kommissionen i 2012, og egentlige forslag forventes først fremlagt derefter.

Pia Adelsteen var ikke uenig med fødevarerministeren i, at hvis man skal lave salgsfremstød, må det være virksomhederne, der gør det. Hun syntes, myndighederne – i dette tilfælde EU – skulle koncentrere sig om forbrugeroplysning.

Hun pegede på, at en sætning som "en europæisk merværdi i at fremme smagen af Europa" lugtede langt væk af, at man skulle finde et eller andet godt at sige om EU, og spurgte, hvordan Europa egentlig smager.

Fødevarerministeren var enig i, at informationen gerne skulle være forbrugeroplysning.

Det var ikke hans ide, at man skulle tale om "smagen af Europa", men pegede på, at man jo også talte om "smagen af Norden" i andre sammenhænge.

4. Henstilling til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at indlede forhandlinger om en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen med Danmark og Grønland

– Tidlig forelæggelse

Rådsmøde 3108 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Fødevareministeren: Kommissionen har fremlagt et udkast til forhandlingsdirektiver med henblik på at indlede forhandlinger om fornyelse af fiskeriprotokollen med Grønland. Det er en meget vigtig aftale for Grønland.

Det er også en vigtig aftale for EU, ikke mindst fordi den er et væsentligt bidrag til EU's fiskeriaftaler med tredjelændene i Nordatlanten. Det vil sige Norge, Færøerne og Island. Nogle af kvoterne i grønlandske farvande, som EU har opnået inden for rammerne af fiskeripartnerskabsaftalen, byttes til gengæld for fiskerimuligheder i de pågældende tredjelændes farvande.

Aftalen med Grønland skal leve op til de samme principper som andre fiskeripartnerskabsaftaler. Derfor støtter vi udkastet til forhandlingsdirektiver.

Jonas Dahl nævnte, at der de seneste uger havde været en del diskussion om fiskeripartnerskabsaftalerne, ikke mindst i forhold til de afrikanske lande, og bad fødevareministeren oversende en oversigt over de fiskeripartnerskabsaftaler, der er med andre lande.

Han håbede, at rigsfællesskabets store land kunne få en bedre aftale i stand, end de afrikanske lande havde kunnet.

NOT **Fødevareministeren** lovede Jonas Dahl at fremsende et notat om de mange fiskeripartnerskabsaftaler, der eksisterer.

Han havde snakket med sin grønlandske kollega og vidste, at grønlænderne er meget optaget af, at deres partnerskabsaftale får samme omfang som tidligere. De får betaling fra EU for nogle fisk, og EU giver penge til nogle undervisningsinitiativer. I alt er der tale om 320 mio. kr., så Grønland er meget interesseret i, at aftalen fortsætter.

FO 5. Kvalitetspakken - en sammenhængende EU politik for kvaliteten af landbrugsprodukter:

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2010) 0733

Rådsmøde 3108 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2010) 0733 – bilag 1 (grundnotat af 17/1-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 393 (side 1172, senest behandlet i EUU 8/4-11)

EUU alm. del (10) – bilag 239 (side 557, behandlet i EUU 10/12-10)

b) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen) for så vidt angår handelsnormer

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2010) 0738

Rådsmøde 3108 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2010) 0738 – bilag 1 (grundnotat af 17/1-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 393 (side 1172, senest behandlet i EUU 8/4-11)

EUU alm. del (10) – bilag 239 (side 557, behandlet i EUU 10/12-10)

Fødevarerministeren: Kvalitetspakken omfatter to forslag om henholdsvis kvalitetsordninger og handelsnormer.

Forslaget om kvalitetsordninger er stort set en videreførelse af de eksisterende kvalitetsordninger:

- Beskyttede oprindelsesbetegnelser.
- Beskyttede geografiske betegnelser.
- Garanterede traditionelle specialiteter.
- Frivillige kvalitetsbetegnelser.

I formandskabets kompromis lægges der op til at indføre en frivillig kvalitetsbetegnelse for landbrugsprodukter fra bjergområder. Derudover lægger formandskabet op til en kvalitetsordning for lokale produkter og direkte salg. Begge dele støttes af Europa-Parlamentets landbrugsudvalg. Der er umiddelbart også opbakning i Rådet. Fra dansk side havde vi gerne set, at man tog ø- og marskprodukter med.

Derudover foreslår Europa-Parlamentets landbrugsudvalg, at der gives mulighed for, at producentorganisationerne kan styre udbuddet af fødevarer under

ordningerne beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser. Det er Kommissionen og en række medlemsstater afvisende overfor. Fra dansk side er vi også stærkt imod at åbne for udbudsstyring.

Forslaget om handelsnormer lægger op til indførelsen af en generel handelsnorm for landbrugsprodukter samt mulighed for at etablere sektorspecifikke handelsnormer. Der er i dag specifikke handelsnormer for en række landbrugsprodukter som fjerkrækød, æg, mælk mv.

Forslaget om handelsnormer omfatter også en generel mulighed for at fastsætte regler om obligatorisk mærkning med "produktionssted" eller "oprindelse" for fødevarer.

Flere medlemsstater er skeptiske over for forslaget om handelsnormer særligt på grund af de mulige administrative byrder. Derudover sættes der generelt spørgsmålstejn ved sammenhængen med den kommende forordning om fødevaremærkning, hvor der blandt andet lægges op til inden for de næste 2 år at indføre oprindelsesmærkning på kød fra svin, fjerkræ, geder og får.

Grundlæggende deler jeg bekymringen for, at der åbnes for dobbeltregulering. Det er ikke hensigtsmæssigt. Umiddelbart ville jeg foretrække at fastholde den løsning, der er fundet i forslaget om fødevaremærkning.

Europa-Parlamentet støtter generelt Kommissionens forslag om handelsnormer. I Rådet er det fortsat uklart, hvorvidt der vil kunne opnås et kvalificeret flertal for forslaget. Derfor er det også en mulighed, at de to forslag bliver skilt ad, således at man i første omgang kun vedtager forslaget om kvalitetsordninger.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at man fra dansk side er positiv over for kvalitetspakkens forslag, idet man arbejder for:

- At forslagene fremmer kvalitetsaspektet og styrker forbrugerperspektivet, og at sammenhængen med de horisontale fødevareregler og lovgivningen om intellektuelle ejendomsrettigheder sikres, samt at WTO og andre internationale forpligtelser respekteres.
- At administrative byrder for producenter og myndigheder – herunder i forhold til kontrol – bliver mindst mulige, og at certificeringsordninger og handelsnormer forenkles.
- Tilbageholdenhed med hensyn til etablering af nye kvalitetsbetegnelser, en generel handelsnorm eller obligatorisk mærkning med produktionssted og/eller oprindelse.
- Arbejder kraftigt imod udbudsstyring, for så vidt angår afsætningen af kvalitetsprodukter.

Per Clausen havde hørt, at Europa-Parlamentet støttede obligatorisk oprindelsesmærkning, hvilket han syntes var glædeligt for forbrugerne. Han forstod imidlertid, at fødevareministeren ville arbejde imod det, og at dette er en del af forhandlingsoplægget.

Han kunne se, at når det handler om handelsnormer for landbrugsprodukter, overflytter forslaget kompetence fra Ministerrådet til Kommissionen, og spurgte, om regeringen støtter dette.

Pia Adelsteen syntes tværtimod, det var fint, hvis den obligatoriske nationalitetsmærkning går ud. Hun forstod på fødevareministeren, at man muligvis ville dele forslaget op i to. Hun forstod ikke forslaget, idet vi har en fødevaremærkning. Hun var enig med fødevareministeren i, at vi skal have en frivillig ordning.

Hun var også glad for, at fødevareministeren sagde, der ikke skulle være udbudsstyring.

Hun bakkede altså op om forhandlingsoplægget.

Ole Vagn Christensen syntes, det umiddelbart lød fornuftigt, at man skulle sondre mellem fødevareinformation og kvalitetspolitik. Han forstod, at vi ønsker, at oprindelsesmærkning skal være frivillig, hvilket han syntes var udmærket. Han henviste til, at det i forbindelse med det seneste, vi havde været ude for, var rart at vide, at agurker mærket med det danske flag kom fra Danmark.

Med hensyn til kvalitetspolitikken spurgte han, hvorfor økologien slet ikke er nævnt.

I relation til ordningen med garanterede traditionelle specialiteter, hvor man vil forlænge kriteriet for tradition fra de nuværende 25 år til 50 år, pegede Ole Vagn Christensen på, at dansk landbrug lige pludselig kan komme ud for nye konkurrenter.

Jonas Dahl kunne godt tilslutte sig forhandlingsoplægget. Han ville dog gerne have uddybet, hvorfor der er behov for at forhindre en obligatorisk national mærkningsordning, idet en national mærkningsordning på det seneste havde vist sin berettigelse.

Fødevareministeren sagde vedrørende komitologispørgsmålet fra Per Clausen, at de delegerede retsakter kun skal dreje sig om de ikke væsentlige elementer. For os er det vigtigt, at de nationale eksperter bliver inddraget i dette arbejde.

Han erklærede sig enig med Pia Adelsteen med hensyn til en frivillig ordning med oprindelsesland, og med hensyn til udbudsstyring. Regeringen går bestemt ikke ind for, at der skal sidde en producentforening og bestemme, hvem der skal være på markedet. Den tror mere på de frie markeds kræfter.

Fødevareministeren svarede Ole Vagn Christensen, at når økologi ikke er nævnt, er det fordi økologi har sin helt egen forordning.

I anledning af Jonas Dahls indlæg sagde fødevareministeren, at der kan være fordele ved at lave frivillige oprindelsesmærkningsordninger, således som vi ser det for de danske agurker, men at der også kan være ulemper, idet nogle vil bruge oprindelsesmærkning til at prøve at udelukke andre fra et marked.

Per Clausen forstod, at fødevareministerens holdning var, at det var en rigtig god idé, at danske producenter kunne mærke agurker og sælge dem i Danmark, mens det derimod var en dårlig ide, at andre lande mærkede deres

produkter, så forbrugerne kunne fravælge de danske produkter. Det er altså først og fremmest producenternes interesser, man varetager, ikke forbrugernes.

Når man overlader mere kompetence til Kommissionen, er det selvfølgelig betryggende, at det kun sker på områder, der ikke er væsentlige, men Enhedslisten ønsker ikke at udvide Kommissionens kompetence.

På denne baggrund kunne Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

Ole Vagn Christensen havde ingen problemer med forhandlingsoplægget. Selv om fødevareministeren siger, at økologi hører hjemme i et andet direktiv, ville Ole Vagn Christensen gerne vide, om der ikke var en mulighed for at nævne økologi i forbindelse med kvalitetspolitikken, idet økologi er en kvalitetsforbedring, fordi man ikke bruger nogle stoffer, som kan påvirke både natur og miljø.

Fødevareministeren sagde til Per Clausen, at han mente, det var rigtigt at gøre mærkningsordningerne frivillige, idet der ellers kunne blive tale om en for omsiggribende mærkning. I den forbindelse nævnte han, at en ko kunne være født i Danmark, opvokset i Tyskland og slagtet i Polen. I øvrigt bør vi sørge for, at der ikke er overlap til andre ordninger.

Fødevareministeren var enig med Per Clausen i, at kompetencen skal være national. Vi er måske lidt nervøse for administrationen af det, men det må vi drøfte med Kommissionen. Regeringen er imod det, der foreslås med hensyn til delegerede retsakter. Vi vil fastholde, at alt det væsentlige bliver afgjort i komitologiprocedure, hvor de enkelte medlemslande er indblandet.

Fødevareministeren sagde til Ole Vang Christensen, at vi arbejder meget med at undgå overlap mellem fødevaremærkningen og oprindelsesmærkningen og kvalitetsmærkningen. Han mente, det var rigtigst, at økologi havde sin egen forordning. Han var enig i, at der er fordele ved økologi.

Per Clausen var glad for, at fødevareministeren præciserede, at regeringen går imod forslaget om delegerede retsakter. Så er der kun et punkt, hvor Enhedslisten er uenig med regeringen. Det er imidlertid så væsentligt, at Enhedslisten ikke kan støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.